

Opinia Komitetu Regionów „Promocja energii odnawialnej”

(2008/C 325/03)

KOMITET REGIONÓW

- Pragnie, by producentom energii ze źródeł odnawialnych, w tym także niewielkim zakładom, zapewnić dostęp do programów wsparcia oraz uważa, że wsparciu dla energii odnawialnych powinno, w trosce o spójność, towarzyszyć stopniowe wycofywanie subwencji dla wytwarzania i stosowania paliw kopalnych (z wyjątkiem ewentualnego wsparcia dla instalacji kogeneracyjnych w kontekście publicznych dostaw energii ciepłej) oraz dla wytwarzania i stosowania energii jądrowej. Należy także przewidzieć wyjątek w przypadku, kiedy stosuje się wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla w celu ograniczenia jego ilości emitowanych w związku z wykorzystaniem paliw kopalnych.
- Zaleca zapewnienie jak najściślejszej koordynacji między głównymi europejskimi aktami legislacyjnymi w tej dziedzinie, tzn. dyrektywą w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, dyrektywą w sprawie efektywności wykorzystania energii i usług energetycznych, trzecim pakietem liberalizacji rynków energii oraz różnymi elementami pakietu energetyczno-klimatycznego, w tym dyrektywą w sprawie energii ze źródeł odnawialnych.
- Wzywa Komisję do zmiany art. 4, tak aby zawierał on wymóg włączenia władz lokalnych i regionalnych w formułowanie krajowych planów działania i do odpowiedniego uwzględnienia tego czynnika w przeprowadzanej przez nią ocenie krajowych planów działania.
- Zauważa, że większe wykorzystanie biopaliw w transporcie przyniesie zamierzony, pozytywny skutek, jedynie w przypadku gdy biopaliwa będą wytwarzane z surowców, których pozyskiwanie nie zakłóci równowagi naturalnej w środowisku, zaopatrzenia w żywność oraz równowagi ekonomicznej na rynku, czy też równowagi społecznej.

Sprawozdawca: Paula BAKER (UK/ALDE), członek Rady Okręgu Miejskiego Basingstoke and Deane

Dokument źródłowy

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

COM(2008) 19 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Z zadowoleniem przyjmuje dyrektywę w sprawie energii ze źródeł odnawialnych, gdyż uważa, że wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych może doprowadzić do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, zwiększyć bezpieczeństwo dostaw energii, przyczynić się do rozwoju technologii, zwiększyć możliwości dotyczące zatrudnienia i przyczynić się do rozwoju gospodarczego.

2. Podkreśla, że w dążeniu do osiągnięcia celów dyrektywy podstawowe znaczenie ma strategiczne przymierze władz regionalnych i lokalnych na rzecz oddolnych działań w dziedzinie energii odnawialnej.

3. Wzywa do przyjęcia ram prawnych zapewniających długookresowe stabilne warunki podejmowania decyzji inwestycyjnych, przez co innowacyjne projekty w zakresie źródeł odnawialnych, przewidujące stosowanie różnorodnych obecnie dostępnych technologii, mogą stać się konkurencyjne w stosunku do technologii konwencjonalnych.

4. Wyraża zadowolenie z określenia obowiązkowych celów w dziedzinie energii odnawialnej. Jednakże zwraca uwagę, iż dla szybkiego wdrożenia i osiągnięcia celów końcowych wiążące być powinny również cele pośrednie, w formie określonej w części B załącznika 1 do wniosku dotyczącego dyrektywy. Wzywa, by władze lokalne i regionalne były zaangażowane w dyskusje z państwami członkowskimi przy przygotowywaniu krajowych planów działania, z myślą o zapewnieniu odpowiedniego nadzoru nad realizacją celów pośrednich i określaniu instrumentów operacyjnych, które należy przyjąć na szczeblu lokalnym.

5. Zdecydowanie popiera propozycję Komisji, by państwa członkowskie rozwinęły infrastrukturę sieci przesyłowych energii elektrycznej w celu umożliwienia przesyłu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, i zapewniły uprzywilejowany dostęp tej energii do sieci. Podkreśla jednak konieczność zapewnienia dostępu na uczciwych i konkurencyjnych warunkach cenowych, bez względu na to, czy osiągnięte to poprzez ceny gwarantowane, czy inną drogą.

6. Podkreśla także znaczenie infrastruktury sieci przesyłowych dla gazu i ciepła wytwarzanych ze źródeł odnawialnych i ciepła odpadowego oraz zapewnienia tym rodzajom energii dostępu na odpowiednich warunkach do odpowiedniej infrastruktury sieci przesyłowych.

7. Uważa, że operatorzy sieci elektroenergetycznych powinni dokonać odpowiednich dostosowań umożliwiających dostęp do odnawialnych źródeł energii oraz ponieść ich koszty, które nie powinny być rozszerzane na wszystkich konsumentów energii.

8. Popiera wezwania kierowane przez Komisję Europejską do władz krajowych, regionalnych i lokalnych na rzecz prowadzenia polityki promowania budynków niskoenergetycznych

i pasywnych. Choć działania te wymagają odrębnego ujęcia, to są one jednak niezbędne, istotne i słuszne na drodze do osiągnięcia celów dyrektywy w sprawie energii ze źródeł odnawialnych. Komitet zaleca, by odpowiednie przepisy ujęte we wniosku dotyczącym tej dyrektywy zostały należycie uwzględnione przy okazji kolejnego przeglądu dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Ogólnie zaleca, by czuwano nad jak najściślejszą koordynacją między głównymi europejskimi aktami legislacyjnymi w tej dziedzinie, tzn. dyrektywą w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, dyrektywą w sprawie efektywności wykorzystania energii i usług energetycznych, trzecim pakietem liberalizacji rynków energii oraz różnymi elementami pakietu energetyczno-klimatycznego, w tym dyrektywą w sprawie energii ze źródeł odnawialnych. Wdrażaniu tej dyrektywy trzeba poświęcić szczególną uwagę zwłaszcza w kontekście realizacji wiążących celów krajowych.

Rola władz lokalnych i regionalnych

9. Uważa, że władze lokalne i regionalne dysponują doświadczeniem i kompetencjami, by wpływać na infrastrukturę i politykę energetyczną na swym obszarze. Wiele regionów europejskich wykazuje już zaangażowanie polityczne na rzecz rozwoju energii odnawialnej na własnym obszarze. Wyznaczyły one konkretne cele w tej dziedzinie i aktywnie dążą do ich osiągnięcia. Już obecnie wpływają na infrastrukturę i politykę energetyczną poprzez swoje inicjatywy w sferze zagospodarowania przestrzennego i rozwoju regionalnego, co wpływa też na działania pojedynczych obywateli. W wielu przypadkach władze te wsparły innowacyjne zastosowania energii ze źródeł odnawialnych (słońce, geotermia, biomasa i wiatr) w budownictwie i transporcie, a także w innych dziedzinach.

10. Zauważa, że przestawienie się z nieodnawialnych na odnawialne źródła energii oznacza potrzebę zwiększenia wytwarzania energii na poziomie lokalnym, które odbywa się obecnie na stosunkowo ograniczoną skalę, co również ograniczy straty przesyłu energii na duże odległości, a także pociągnie za sobą działania ze strony władz lokalnych i regionalnych oraz wpłynie na ich działalność.

11. Uznaje, że działania władz regionalnych i lokalnych, dzięki którym mogłyby one przyczynić się do osiągnięcia celów wyznaczonych w dyrektywie, obejmują m.in.:

- zagospodarowanie przestrzenne (poprzez przejrzyste specyfikacje dotyczące planowania i rozwoju, co wiąże się z jednoczesnym pełnieniem przez te władze funkcji regulacyjnych i katalizujących);
- pełnienie funkcji właściciela i zarządcy w stosunku do gruntu i majątku (w tym oświetlenia ulic, zasobów mieszkaniowych, środków transportu oraz budynków i biur publicznych, a także floty pojazdów);
- świadczenie usług transportowych zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju i ustalenie alternatywnych środków transportu (takich jak rowery lub samochody elektryczne do wypożyczenia);

- tworzenie sieci grzewczych i chłodzących dla prywatnych budynków mieszkalnych lub budynków publicznych o znacznych rozmiarach (pływalnie, szkoły, siedziby rad miejskich i regionalnych itp.);
- rozwój regionalny;
- środki wspierające przedsiębiorstwa działające w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, w tym dotacje i dostęp do źródeł finansowania;
- dotacje i ułatwanie dostępu do źródeł finansowania w celu uczynienia energii odnawialnej dostępną dla gospodarstw domowych, administracji publicznej i przedsiębiorstw;
- komunikowanie się z obywatelami;
- zapewnianie (obywatelom, firmom budowlanym, instalatorskim i naprawczym oraz MŚP) informacji i szkoleń w zakresie programów wsparcia;
- wspieranie badań, rozwoju i innowacji technologicznych w dziedzinie energetyki, zwłaszcza w zakresie energooszczędności, efektywności energetycznej i energii odnawialnej.

12. Wzywa Komisję do oparcia się presji, by nałożyć na państwa członkowskie wymóg ustanowienia w każdym kraju jednego centralnego organu administracyjnego zajmującego się stosowaniem i wspieraniem nowych instalacji energii odnawialnej.

13. Przestrzega przed wstecznym stosowaniem norm w zakresie nadwyżek energii w budynkach publicznych.

14. Przypominając o doświadczeniach związanych z krajowymi planami działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii (*National Energy Efficiency Action Plans — NEEAP*), zachęca Komisję do przeznaczenia wszelkich potrzebnych środków (również pod względem zasobów ludzkich) i podjęcia wszelkich niezbędnych działań (łącznie z postępowaniem sądowym i zastosowaniem kar finansowych), aby zapewnić, że wszystkie państwa członkowskie przedłożą w wyznaczonym terminie dobrze przygotowane krajowe plany działania na rzecz energii ze źródeł odnawialnych (*National Action Plans for Renewables — NAPR*), co pozwoli zrealizować cele wyznaczone w dyrektywie.

15. Ponadto zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne kontrolują pokaźne środki budżetowe przeznaczane na zakupy i zamówienia publiczne produktów i usług zużywających energię. Podkreśla, że w fazie przygotowawczej zwiększenia w Europie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych należy promować istotną rolę władz lokalnych i regionalnych w zakresie specyfikacji, wprowadzania innowacji oraz negocjowania z sektorami energii odnawialnej.

16. Uznaje, że działania władz lokalnych i regionalnych na rzecz zmniejszenia ogólnego zapotrzebowania energetycznego poprzez poprawę efektywności energetycznej w znacznym stopniu przyczyniają się do osiągnięcia celów wyznaczonych w dyrektywie w sprawie energii ze źródeł odnawialnych.

Krajowe plany działania

17. Sądzi, że realizacja wielu działań (zob. np. art. 12), które zostaną zawarte w krajowych planach działania, stanie się udziałem władz lokalnych i regionalnych, a skoro władze te podjęły już znaczne działania, koniecznie powinno się w pełni wykorzystać zdobyte doświadczenie przy formułowaniu, realizacji i monitorowaniu krajowych planów działania.

18. Wzywa wobec tego Komisję do zmiany art. 4, tak aby zawierał on wymóg włączenia władz lokalnych i regionalnych w

formułowanie krajowych planów działania i do odpowiedniego uwzględnienia tego czynnika w przeprowadzanej przez nią ocenie krajowych planów działania.

19. Przypominając o doświadczeniach związanych z krajowymi planami działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii (*National Energy Efficiency Action Plans — NEEAP*), Komitet wzywa Komisję do opublikowania w odpowiednim czasie wytycznych służących do opracowania krajowych planów działania, w tym planu modelowego. Włączenie władz regionalnych i lokalnych w opracowanie krajowych planów działania będzie się jawiło jako ważny element opracowywania tych planów we wszelkich modelach, wytycznych czy innych zaleceniach publikowanych w tej sprawie przez Komisję Europejską.

Środki wsparcia

20. Wzywa Komisję do podjęcia kroków, by zachęcać do korzystania z istniejących systemów wsparcia energii ze źródeł odnawialnych, jak np. fundusze strukturalne, dostęp do kredytów z EBI, program „Inteligentna Energia dla Europy” w ramach programu na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP), różne projekty i inicjatywy z zakresu siódmego programu ramowego oraz plany Komisji zawarte w jej komunikacie „Europejski strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych (plan EPSTE)” — COM(2007) 723 wersja ostateczna.

21. Pragnie, by producentom energii ze źródeł odnawialnych bez względu na wielkość produkcji, w tym także niewielkim zakładom, zapewnić dostęp do programów wsparcia oraz uważa, że wsparciu dla energii odnawialnych powinno, w trosce o spójność, towarzyszyć stopniowe wycofywanie subwencji dla wytwarzania i stosowania paliw kopalnych (z wyjątkiem ewentualnego wsparcia dla instalacji kogeneracyjnych w kontekście publicznych dostaw energii ciepłej) oraz dla wytwarzania i stosowania energii jądrowej. Należy także przewidzieć wyjątek w przypadku, kiedy stosuje się wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla w celu ograniczenia jego ilości emitowanych w związku z wykorzystaniem paliw kopalnych.

22. Chciałby, aby Komisja uznała wkład badań i rozwoju służących wykorzystaniu czystej energii ze źródeł odnawialnych pochodzenia morskiego takich jak siła wiatru, fal, pływów i prądów morskich, oraz zapewniła udostępnienie wystarczającego wsparcia w celu zachęcania do prowadzenia takich badań i działań rozwojowych. Przypomina, że krajowe i regionalne programy wsparcia przynoszące rozwiązania dostosowane do sytuacji krajowej, regionalnej i lokalnej, wykazały swą zdolność do skutecznego promowania energii ze źródeł odnawialnych. W tym kontekście krajowe i regionalne programy wsparcia powinny pozostać głównymi narzędziami jej upowszechniania, choć nadal pożądane jest dodatkowe wsparcie na poziomie europejskim. Należy unikać jakiegokolwiek ujednolicania procedur i warunków na poziomie europejskim.

Gwarancje pochodzenia

23. Zauważa, że propozycja Komisji dotycząca ogólnoeuropejskiego systemu gwarancji pochodzenia z odnawialnych źródeł energii w odniesieniu do energii elektrycznej, energii do systemów ogrzewania i chłodzenia, jest zgodny z opinią Komitetu Regionów „Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2 °C oraz uwzględnienie działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie”⁽¹⁾, w której postulowano wprowadzenie „certyfikatów zielonej energii”.

⁽¹⁾ CdR 110/2007 fin.

24. Uważa, że korzystanie z systemu gwarancji pochodzenia także w odniesieniu do wymiany handlowej i rachunkowości jest nadmiernie skomplikowane i sugeruje, by Komisja ponownie go przeanalizowała oraz uczyniła jaśniejszym i bardziej przejrzystym w trosce o zagwarantowanie pewności prawnej tego systemu. Sugeruje ponadto Komisji zadbanie o to, by system wymiany i handlu w zakresie gwarancji pochodzenia nie stanowił zagrożenia dla wdrożenia i skuteczności krajowych i regionalnych programów wsparcia oraz zaleca, by Komisja rozważyła możliwość wprowadzenia odrębnego certyfikatu dla wymiany dobrowolnej.

25. Sądzi, że należy mieć na uwadze udział mikrogeneracji, tak aby właściwie uwzględnić i wspierać ten element w ogólnym pakiecie energetycznym każdego państwa członkowskiego.

Informacja i szkolenia

26. Zauważa, że produkcja, dystrybucja i użytkowanie energii ulega bardzo szybkim przemianom, zaś ich tempo ma jeszcze wzrosnąć w nadchodzących latach. Wobec powyższego konieczne jest szerokie rozpowszechnienie informacji i szkoleń, tak aby producenci, instalatorzy i konsumenci energii dysponowali odpowiednią wiedzą na temat nowych technologii, co umożliwi skuteczną i sprawiedliwą przebieg takich zmian.

27. Popiera propozycję Komisji, aby państwa członkowskie zapewniły stworzenie odpowiednich systemów informacji, wytycznych i akredytacji.

28. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mają do odegrania ważną rolę w zakresie kształcenia i szkolenia, a coraz więcej obywateli zwraca się do nich, prosząc o poprawę jakości dostępnych informacji. Będą one także bezpośrednio zaangażowane we wdrażanie wytycznych w sprawie kontroli i norm planowania dotyczących nowych budynków, dlatego też wzywa o pełne włączenie władz lokalnych i regionalnych w opracowanie i zastosowanie instrumentów w zakresie informacji, wytycznych, programów kształcenia i szkolenia oraz środków na rzecz zwiększania świadomości tych zagadnień.

Biopaliwa

29. Zauważa, że władze lokalne i regionalne wspierają używanie biopaliw m.in. poprzez zbiórkę zużytego oleju spożywczego przetwarzanego następnie na biodiesel wykorzystywany w pojazdach komunalnych, produkcję biogazu ze ścieków i innych odpadów organicznych także do wykorzystania w pojazdach komunalnych oraz zapewnienie dostaw pelet drzewnych stosowanych głównie do ogrzewania, lecz także do wytwarzania energii drogą kogeneracji, wykorzystując zasoby leśne podlegające zarządzaniu na szczeblu lokalnym oraz odpady drewna. Należy także wspierać inicjatywy podejmowane w różnych regionach Europy w celu utworzenia „sieci biopaliw”. Struktury te zajmują się koordynacją produkcji i wykorzystania biopaliw na szczeblu regionalnym. O ile produkcja biopaliw przebiega w sposób zrównoważony, tzn. przy uwzględnieniu wszystkich aspektów gospodarczych, ekologicznych i społecznych, może przyczynić się do rozwoju regionalnej gospodarki.

30. Uważa, że cel 10-procentowego udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu można najlepiej zrealizować dzięki zastosowaniu na większą skalę pojazdów napędzanych energią elektryczną pochodzącą ze źródeł odnawialnych.

31. Utrzymuje, że biopaliwa wytwarzane z odpadów, produktów ubocznych i pozostałości mają podwójnie korzystny wpływ na klimat, ponieważ zmniejszają emisje z transportu i pozwalają ograniczyć ilość odpadów, co umożliwia oszczędne gospodarowanie ograniczonymi zasobami biomasy. Ich produkcja prowadzona w ten sposób nie stwarza także konkurencji dla produkcji żywności.

32. Zauważa, że większe wykorzystanie biopaliw w transporcie przyniesie zamierzony, pozytywny skutek, jedynie w przypadku gdy biopaliwa będą wytwarzane z surowców, których pozyskiwanie nie zakłóci równowagi naturalnej w środowisku, zaopatrzenia w żywność oraz równowagi ekonomicznej na rynku, czy też równowagi społecznej.

33. Zauważa, że emisje substancji zanieczyszczających powietrze i szkodliwych dla zdrowia ludzi wynikające ze stosowania biopaliw w transporcie różnią się w zależności od ich źródła. Dlatego też biopaliwa mogą potencjalnie przyczynić się do poprawy lub pogorszenia jakości powietrza. Władze lokalne odgrywają kluczową rolę w zarządzaniu tą kwestią.

34. Dlatego też wzywa do podjęcia wszechstronnych badań nad emisjami z rur wydechowych związanymi ze stosowaniem różnych biopaliw oraz rozważenia oddziaływania na jakość powietrza wraz z oceną wpływu na zrównoważony rozwój w sposób całościowy.

35. Zaleca, aby w krajowych planach działania, w których przygotowanie będą włączone władze lokalne i regionalne, znalazły się szczegółowe zapisy dotyczące surowców, z których będą wytwarzane biopaliwa. Plany te powinny uwzględnić specyfikę posiadanych zasobów naturalnych oraz potencjału rolniczego i leśnego każdego z krajów członkowskich.

36. Zaleca, by wspierać biopaliwa, które przynoszą istotne i wymierne oszczędności pod kątem emisji gazów cieplarnianych.

37. Przypuszcza, że pozyskiwanie biomasy z celulozy⁽²⁾ i glonów może w mniejszym stopniu kolidować z gospodarką żywnościową i mniej wpływać na zasoby gruntowe, pod warunkiem że będzie to zgodne z innymi rodzajami działalności na morzu. Choć nadal trwają prace nad metodami produkcji, uważa się, że osiągnięte 90 % zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych⁽³⁾. Ponadto można produkować paliwo, wykorzystując procesy gnicia odpadów i powstawania biogazu, równocześnie przyczyniając się w ten sposób do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

38. Zachęca Komisję Europejską do dalszego rozwinięcia określonych w art. 15 projektu dyrektywy kryteriów rozwoju zrównoważonego w odniesieniu do biopaliw. Kryteria te powinny zwłaszcza zapewniać odpowiedź na następujące kwestie, kluczowe dla ogólnego zrównoważonego rozwoju biopaliw:

- zagadnienie nakładów (uprawy intensywne przy użyciu syntetycznych nawozów i środków ochrony roślin);
- zagadnienie oszczędności wody w procesie uprawy;
- wykorzystanie gruntów, które mogłyby zostać użyte do upraw spożywczych.

⁽²⁾ Drewno (pochodzące z wierzb, topoli energetycznych i eukaliptusów), wysokie trawy wieloletnie (takie jak proso różgowe i miskant), pozostałości po zbiorach oraz komunalne odpady organiczne.

⁽³⁾ National Geographic, październik 2007 r. oraz Engineering & Technology, maj 2008 r.

Ponadto, idąc za przykładem wyżej wymienionych sieci regionalnych, Komitet zachęca Komisję Europejską do właściwego uwzględnienia potencjału regionalnych sieci produkcji i konsumpcji.

39. Wzywa do prowadzenia rygorystycznej oceny biopaliw pod kątem zrównoważonego rozwoju, nadążającej ze zmianami technologicznymi, oraz do zmiany minimalnego poziomu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w miarę rozwoju technologii.

40. Uważa, że kryteria rozwoju zrównoważonego należy stosować zarówno do biopaliw produkowanych w UE, jak i poza jej obszarem, tak by obywatele mieli zaufanie do słuszności swoich decyzji dotyczących zakupu i wszelkich programów realizowanych przez władze lokalne.

41. Zwraca uwagę na konieczność produkowania biopaliw w sposób zrównoważony i powodujący możliwie najmniejsze obciążenie dla klimatu. W żadnym przypadku nie wolno prowadzić wycinki na obszarach stale zalesionych, aby uzyskać powierzchnię pod uprawę roślin energetycznych, które de facto absorbują mniej dwutlenku węgla.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Art. 3 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie w 2020 r. wynosił co najmniej 10 % ostatecznego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim.	Każde państwo członkowskie dba o to, aby jego udział energii ze źródeł odnawialnych w transporcie w 2020 r. wynosił co najmniej 10 % ostatecznego zużycia energii w transporcie w tym państwie członkowskim. <u>Energia ta może być wytwarzana jedynie z surowców, których pozyskiwanie nie zakłóci równowagi naturalnej w środowisku i ekonomicznej na rynku w poszczególnych państwach członkowskich.</u>
Przy obliczaniu całkowitej energii zużytej w transporcie do celu akapitu pierwszego, produkty ropopochodne inne niż benzyna i olej napędowy nie są brane pod uwagę.	Przy obliczaniu całkowitej energii zużytej w transporcie do celu akapitu pierwszego, produkty ropopochodne inne niż benzyna i olej napędowy nie są brane pod uwagę.

Uzasadnienie

Ponieważ metody wytwarzania biopaliw umożliwiające znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych są na etapie opracowywania i ustanawianie konkretnych celów pociąga za sobą ryzyko zakłóceń na globalnym rynku produktów spożywczych.

Poprawka 2

Art. 4 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Każde państwo członkowskie przyjmuje krajowy plan działania.	Każde państwo członkowskie przyjmuje krajowy plan działania na podstawie planów działania dotyczących energii, opracowanych na szczeblu lokalnym oraz regionalnym i skoordynowanych z polityką planowania regionalnego i polityką użytkowania gruntów. Państwa członkowskie już na wczesnych etapach będą aktywnie konsultować się z władzami lokalnymi i regionalnymi i włączać je w opracowywanie krajowych planów działania.
Krajowy plan działania określa dla danego państwa członkowskiego docelowe udziały energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportowym, sektorze energii elektrycznej, sektorze ogrzewania i chłodzenia w 2020 r. oraz odpowiednie środki, które należy podjąć dla osiągnięcia tych celów, w tym krajowe strategie ukierunkowane na rozwój istniejących zasobów biomasy i zmobilizowanie nowych zasobów biomasy do różnych zastosowań, a także środki, które należy podjąć w celu wypełnienia zobowiązań zawartych w art. 12–17.	Krajowy plan działania określa dla danego państwa członkowskiego docelowe udziały energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportowym, sektorze energii elektrycznej, sektorze ogrzewania i chłodzenia w 2020 r. oraz odpowiednie środki, które należy podjąć dla osiągnięcia tych celów, w tym <u>wykorzystanie ekologicznych zamówień publicznych poprzez wprowadzenie kryteriów ekologicznych, które zachęcają do korzystania z odnawialnych źródeł energii przy nabywaniu przez administrację publiczną usług związanych z dystrybucją energii oraz krajowe strategie ukierunkowane na rozwój istniejących zasobów biomasy i zmobilizowanie nowych zasobów biomasy do różnych zastosowań, a także środki, które należy podjąć w celu wypełnienia zobowiązań zawartych w art. 12–17.</u>

Uzasadnienie

Skoro wiele z działań przewidzianych w krajowych planach działania będzie realizowane przez władze lokalne i regionalne istotne jest, by władze te zostały włączone w opracowywanie krajowych planów działań.

W ramach strategii działań na rzecz technologii środowiskowej (ETAP) 25 państw członkowskich, przyjęło krajowe plany działania na rzecz ekologicznych zamówień publicznych (Włochy zatwierdziły plan na mocy międzyresortowego dekrety z dnia 11 kwietnia 2008 r.). Powinno się wykorzystywać ekologiczne zamówienia publiczne do wprowadzenia kryteriów ekologicznych (dotyczących korzystania z odnawialnych źródeł energii) przy nabywaniu przez administrację publiczną usług związanych z dystrybucją energii.

Projekt dyrektywy w obecnej formie jedynie w ograniczonym zakresie wskazuje na pozytywną rolę władz lokalnych i regionalnych (art. 12 ust. 1 lit. a, 12 ust. 3 i 12 ust. 7). Choć uznajemy rozumowanie Komisji w priorytetowym dążeniu do osiągnięcia wyznaczonego celu bez narzucania państwom członkowskim wyboru sposobu jego realizacji, w poprawce tej próbujemy zwiększyć przejrzystość oraz uznanie kompetencji władz lokalnych w tym zakresie, a przede wszystkim zachęcić władze krajowe do czynnego zaangażowania ich w opracowanie i realizację krajowych planów działania.

Poprawka 3

Art. 12 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Państwa członkowskie wymagają, aby lokalne i regionalne organy administracyjne uwzględniały instalację urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych, wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych oraz urządzeń i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podczas planowania, projektowania, budowy i remontów obszarów przemysłowych lub mieszkalnych.	Państwa członkowskie wymagają, aby lokalne i regionalne organy administracyjne uwzględniały instalację urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych, wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych oraz urządzeń i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podczas planowania, projektowania, budowy i remontów obszarów przemysłowych, handlowych, biurowych lub mieszkalnych

Poprawka 4

Art. 13 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Państwa członkowskie zapewniają dostęp konsumentów, konstruktorów, instalatorów, architektów i dostawców urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych oraz pojazdów wykorzystujących mieszanki o wysokiej zawartości biopaliw lub czyste biopaliwa do informacji o środkach wsparcia.	Państwa członkowskie, <u>przy zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych</u> , zapewniają dostęp konsumentów, konstruktorów, instalatorów, architektów i dostawców urządzeń i systemów grzewczych, chłodzących i elektrycznych oraz pojazdów wykorzystujących mieszanki o wysokiej zawartości biopaliw lub czyste biopaliwa do informacji o środkach wsparcia.

Uzasadnienie

Aby zapewnić realizację celów przewidzianych w programie 20-20-20, władze lokalne i regionalne powinny odgrywać ważną rolę w zakresie działań szkoleniowych i informacyjnych związanych z rozpowszechnianiem odnawialnych źródeł energii.

Poprawka 5

Art. 13 ust. 4

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Państwa członkowskie opracowują wytyczne dla planistów i architektów, aby umożliwić im właściwe uwzględnienie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podczas planowania, projektowania, budowy i remontu obszarów przemysłowych lub mieszkalnych.	Państwa członkowskie, <u>przy zaangażowaniu władz lokalnych i regionalnych</u> , opracowują wytyczne dla planistów i architektów, aby umożliwić im właściwe uwzględnienie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia podczas planowania, projektowania, budowy i remontu obszarów przemysłowych lub mieszkalnych.

Uzasadnienie

Aby zapewnić realizację celów przewidzianych w programie 20-20-20, władze lokalne i regionalne powinny odgrywać ważną rolę w zakresie działań szkoleniowych i informacyjnych związanych z rozpowszechnianiem odnawialnych źródeł energii.

Poprawka 6

Art. 14a

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
	<u>Bez uszczerbku dla konserwacji i bezpieczeństwa sieci państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji na ich terytorium gwarantują priorytetowy dostęp gazu wytwarzanego ze źródeł odnawialnych i ciepła odpadowego do właściwych sieci przesyłowych na odpowiednich warunkach.</u>

Uzasadnienie

Gaz (biogaz) i ogrzewanie pochodzące z odnawialnych źródeł energii powinny wreszcie uzyskać dostęp do odpowiednich sieci. Wykorzystywanie ciepła odpadowego z procesów przemysłowych, spalania odpadów itp. jest bardzo efektywnym sposobem oszczędzania energii pierwotnej.

Bruksela, 8 października 2008 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE